

اخبار

صعود شگفت‌انگیز طلای جهانی

طلای جهانی به بالاترین حد خود در ۶ ماهه با کاهش ارزش دلار آمریکا رسید. قیمت طلا روز دوشنبه به بالاترین حد خود در ۶ ماه گذشته صعود کرد که تحت تأثیر کاهش ارزش دلار آمریکا و فدرال رزرو آمریکا با چرخه افزایش نرخ بهره بود و این در حالی است که تمرکز روی داده‌های تورم ایالات‌متحده که اواخر این هفته منتشر می‌شود، معطوف شد.

بهای هر اونس طلا تا ساعت ۸ و ۳۶ دقیقه صبح به وقت شرعی روز دوشنبه با ۱۰۳ درصد افزایش به ۲۰۱۳ دلار رسید و طلای آمریکا نیز با ۰.۵۱ درصد افزایش به ۲۰۱۴ دلار رسید. کایل رودا، تحلیلگر بازار مالی در کپیتال اظهار کرد که آنچه در حال حاضر طلا را به حرکت درمی‌آورد، کاهش دلار امریکاست. ارقام اقتصادی که در این هفته از ایالات‌متحده منتشر می‌شود، نشان می‌دهد که طلا پایی ۲۰۰۰ دلار خواهد ماند یا خیر. شاخص دلار در برابر رقبای خود ۰.۱ درصد کاهش یافت که فاصله چندانی با پایین‌ترین سطح ۲ ماهه هفته گذشته نداشت

که باعث شد قیمت طلا برای سایر دارندگان ارز کمتر شود. تمرکز بازار اکنون به ارقام تولید ناخالص داخلی سه ماهه سوم ایالات‌متحده که قرار است در روز چهارشنبه و شاخص قیمت هزینه‌های مصرف شخصی ایالات‌متحده در روز پنجشنبه تغییر کند. معامله‌گران طبق ابزار **FedWatch CME** به‌طور گسترده‌ای انتظار دارند که فدرال رزرو در ماه دسامبر نرخ‌های خود را بدون تغییر باقی بگذارد، در حالی که قیمت‌گذاری با احتمال ۶۰ درصدی کاهش نرخ در ماه می‌سال آینده باشد. نرخ‌های بهره پایین، هزینه فرصت نگهداری طلای بدون بهره را کاهش می‌دهد. براساس گزارش رویترز، در بازار سایر فلزات ارثشمند، بهای هراونس نقره با ۱.۳ درصد افزایش به ۲۴.۶۱ دلار رسید و پلاتین ۰.۳ درصد کاهش یافت و به ۹۲۷ و ۴۸ سنت رسید. هراونس پالادیوم ۰.۱ درصد افزایش یافت و به ۱۰۶۹ دلار و ۸۵ سنت رسید.

رؤیت رکود در تجارت آمریکا

فعالیت تجاری ایالات متحده در نوامبر ثابت بود اما اشتغال در بخش خصوصی برای اولین بار در تقریباً سه سال و نیم گذشته کاهش یافت که مطابق انتظارات برای کاهش رشد اقتصادی در سه ماهه چهارم بود. اس‌اندپی گلوبال اعلام کرد که شاخص مدیران خرید ترکیبی آمریکا که بخش‌های تولید و خدمات را دنبال می‌کند، بدون تغییر در ۵۰.۷ در این ماه باقی مانده است زیرا افزایش اندک در فعالیت‌های بخش خدمات، انقباض در تولید را جبران کرده است. شاخص مدیران خرید تولید از ۵۰ در ماه اکتبر به ۴۹.۴ در این ماه کاهش یافت و شاخص مدیران خرید بخش خدمات آن از ۵۰.۶ در ماه قبل به ۵۰.۸ رسید. اقتصاددانان انتظار دارند که فعالیت‌های اقتصادی کلی در این سه ماهه به‌طور قابل‌توجهی تعدیل شود. بانک مرکزی ایالات‌متحده از مارس ۲۰۲۲، نرخ سیاستی خود را ۵۲۵ واحد پایه افزایش داده و به محدوده فعلی ۵.۲۵ تا ۵.۵ درصد رسانده است. براساس گزارش رویترز، اقتصاد آمریکا در سه ماهه سوم سالانه ۴.۹ درصد رشد کرد. البته تخمین‌های رشد برای سه ماهه اکتبر تا دسامبر کمتر از ۲ درصد است. شاخص سفارشات جدید ترکیبی در ماه نوامبر به ۵۰.۴ افزایش یافت و به سه‌افت ماهانه متوالی پایان داد. افزایش اندک از رقم ۴۹ در ماه اکتبر بیشتر ناشی از بخش خدمات بوده و سفارشات کارخانه‌ای را کدمانده‌است.

ترجمه

کشورهای خلیج فارس با برنامه بلندپروازانه گذار از انرژی داخلی، به سوی انرژی‌های تجدیدپذیر حرکت می‌کنند اما احتمال اندکی وجود دارد که به این زودی صادرات سوخت‌های فسیلی را متوقف کنند.

تغییر جهت جهانی به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر، ممکن است مانند یک ناقوس مرگ اقتصادی برای منطقه خلیج فارس به نظر برسد که ذخایر سوخت فسیلی، جریان ظاهرآ بی‌حدوحصری از ثروت را به وجود آورده است اما این قدرت انرژی جهان، حداقل به صورت داخلی، پذیرای فاصله گرفتن اجتناب‌ناپذیر از سوخت‌های فسیلی شده است. در همین راستا، کشورهایی مانند عربستان، امارات عربی متحده و قطر، برای کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی، سرگرم ساخت

شماری از بزرگترین نیروگاه‌های تجدیدپذیر جهان‌هستند.

قطر پیش از برگزاری جام جهانی فیفا ۲۰۲۲، یک نیروگاه خورشیدی برای تأمین ۱۰ درصد از نیازهای انرژی این کشور ساخت. در همین بین، عربستان سرگرم ساخت یک شهر بیابانی است که منحصراً از انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده می‌کند. شهر آینده‌گرای نئوم، کارخانه هیدروژن سبز خود را خواهد داشت که از نیروی خورشیدی تغذیه‌می‌کند.

امارات عربی متحده که امسال میزبانی کنفرانس اقلیمی سازمان ملل را برعهده دارد، مشغول ساخت نیروگاهی است که به عنوان بزرگترین نیروگاه خورشیدی جهان توصیف شده‌است.

آن‌طور که هر دو کشور اعلام کرده‌اند،

پروژه‌هایی از این قبیل کمک می‌کند عربستان به هدف تولید ۵۰ درصد برق خود با انرژی‌های تجدیدپذیر تا سال ۲۰۳۰ و امارات متحده عربی به هدف ۴۴ درصدی تا سال ۲۰۵۰ دست پیدا‌کند.

حرکت اقتصاد خلیج فارس به سمت غیرنفتی شدن

اما درحال حاضر، امارات و عربستان سعودی به همراه سایر کشورهای حاشیه خلیج فارس شامل بحرین، عمان، کویت و قطر، در میان ۱۵ تولیدکننده بزرگ گازهای گلخانه‌ای قرار دارند. درصد این فهرست، قطر با تولید سرانه ۳۵.۵۹ تن دی‌اکسیدکربن در سال ۲۰۲۱، در مقایسه با ۸.۰۹ تن برای هر نفر در آلمان ایستاده است.

پایین آمدن در این رتبه‌بندی نیازمند حرکت جدی است. محمد السعیدی، دانشیار پژوهشی در مرکز توسعه پایدار دانشگاه قطر، به دوپچه‌وله گفت: این منطقه به سرعت درحال حرکت برای تحقق اهداف بلندپروازانه خوداست.

آزاد کردن نفت برای صادرات

با این حال، تغییر و تحول این اقتصادها به سوی انرژی‌های تجدیدپذیر، صرفاً به دلیل نگرانی از محیط زیست نیست.

به گفته السعیدی، یکی از محرک‌های اصلی گذار انرژی، آزادسازی ذخایر سوخت

بسیار مهم محسوب می‌شود و وجهه به معنای پول است.

جان تروبی، استاد حقوقی مدعو در دانشگاه نیوکاسل انگلیس که ارتباط بین پایداری و فناوری را مطالعه می‌کند، دراین باره گفت: گذار به اقتصاد مبتنی بر انرژی‌های تجدیدپذیر، کشورها را برای جذب‌ارزهای خارجی، مستعدتر می‌کند.

آسیب بحران اقلیمی

اگرچه ادامه صادرات نفت، خزانه دولت‌های منطقه را پر می‌کند، اما می‌تواند موجودیت این منطقه را هم تهدید کند. از آنجا که سایر کشورها به سوزاندن سوخت‌های فسیلی استخراج شده توسط عربستان سعودی و همسایگانش ادامه می‌دهند، افزایش دمای جهانی همچنان ادامه خواهد یافت و خلیج فارس به طور نامتناسبی تحت تأثیر قرار خواهد گرفت.

افزایش جهانی ۱.۵ درجه‌ای دمای هوا تا سال ۲۰۵۰، احتمالاً به معنای افزایش چهار درجه‌ای دمای هوا در منطقه خلیج فارس خواهد بود. موج‌های گرمای شدید بیش از ۵۰ درجه سانتیگراد، درحال حاضر منطقه را فراگرفته و میانگین دما، بسیار بالاتر از بقیه نقاط جهان است.

در بعضی از سناریوهای تغییرات اقلیمی، میانگین حداکثر دمای تابستان، احتمالاً از سطح بقا در بیشتر مناطق خلیج فارس فراتر خواهد رفت. گرمایش سیاره‌ای، همچنین طوفان‌های گرد و غبار را بیشتر می‌کند و مناطق کم ارتفاع ممکن است تحت تأثیر افزایش سطح آب دریا قرار بگیرند.

به گفته تروبی، تولیدکنندگان نفت خلیج فارس در یک پارادوکس هستند زیرا از یک سو، به درآمدهای نفتی وابسته هستند، اما از سوی دیگر، در کشورهای خود در معرض خطر بزرگ تغییرات اقلیمی قرار دارند.

سرمایه‌گذاری روی جذب و ذخیره‌سازی کربن

این منطقه در تلاش برای ادامه صادرات سوخت‌های فسیلی و هم‌زمان محدود کردن ریسک آسیب اقلیمی، روی جذب و ذخیره‌سازی کربن حساب‌باز کرده‌است. جذب و ذخیره‌سازی کربن که به عنوان فناوری **CCS** معروف است، فرایندی است که توسط آن انتشار گازهای گلخانه‌ای محدود و جذب شده و در زیر زمین نگهداری می‌شود یا به محصولات دیگر منتقل می‌شود. این فناوری برای تولیدکنندگان نفت از دیدگاه نظری،

می‌تواند به معنای آن باشد که سوخت‌های فسیلی می‌توانند بدون تشدید تغییرات اقلیمی، سوزانده‌شوند.

آیا جذب کربن امکان پذیر است؟

اما دهه‌ها تحقیق، نتوانسته راه‌کارهایی در مقیاس بزرگ ارائه دهد و فعالان اقلیمی آن را به عنوان یک انحراف خطرناک از اقدام واقعی درباره مقوله آب‌وهوای دانند.

تاکنون کمتر از ۰.۱ درصد (۴۳ میلیون تن) از انتشار جهانی کربن توسط چنین فناوری جذب شده است. طبق گزارش بلومبرگ، برآورد می‌شود پروژه‌های در دست‌ساخت تا سال ۲۰۳۰، این رقم را به نیم درصد افزایش دهند.

با این حال، در کنفرانس اقلیمی سالانه سازمان ملل که در امارات برگزار می‌شود، قرار است این فناوری به طور گسترده مورد بحث قرار گیرد و توسط «بیآت بین دولتی تغییرات آب و هوایی» (IPCC) به عنوان یکی از اقدامات لازم برای محدود کردن گرمایش به ۱.۵ درجه شناسایی شده‌است. سلطان الجابر، رئیس منتخب کنفرانس COP۲۸ در یک سخنرانی، با مشخص کردن دستور کار خود برای مذاکرات اقلیمی، خواستار تمرکز بیشتر روی ظرفیت جذب و ذخیره کربن شد. با این حال، اتحادیه اروپا و سایر کشورها با این رویکرد مخالف بوده و می‌گویند تمرکز باید روی حذف تدریجی سوخت‌های فسیلی باشد تا ایجاد فناوری‌های کاهش آلایندگی آنها.

هدف‌گذاری خلیج فارس برای متنوع‌سازی

با این حال، در نهایت، این شیر پول بسته خواهد شد. با هشدار صندوق بین‌المللی پول که کاهش تقاضا برای نفت ممکن است خزانه منطقه را تنها ظرف ۱۵ سال آینده تهی کند، اقداماتی برای یافتن جریان‌های درآمدی جایگزین درحال انجام است.

عربستان و امارات روی تولید هیدروژن سبز و همچنین ایجاد صنعت تولید کالاهای با انرژی تجدیدپذیر مانند آلومینیوم سرمایه‌گذاری کرده‌اند. همچنین استفاده از هیدروکربن‌های خود برای تولید پلاستیک و پتروشیمی را آغاز کرده‌است. صادرات انرژی خورشیدی به عنوان یک فرصت بزرگ اقتصادی توصیف شده‌است. در کشورهای حوزه خلیج فارس هر متر مربع زمین مجهز به فناوری تولید انرژی خورشیدی، می‌تواند به اندازه ۱۰ بشکه نفت در سال انرژی تولید کند.

چین مداخله بیشتری انجام داده است و بدهی این کشور از نظر تاریخی، برای یک کشور در حال توسعه، زیاد است. عوامل مذکور، رشد بهره‌وری را که به شکل تولید به ازای هر نیروی کار اندازه گرفته می‌شود، آهسته کرده‌اند. ترکیب کارکنان کمتر و رشد کم‌رسق تولید به ازای هر نیروی کار، باعث می‌شود برای چین، به دست آوردن دوباره سهمش در اقتصاد جهانی، بی‌نهایت دشوار شود.

نفوذ چین در اقتصاد جهان چقدر است؟

گذشته، کم‌وبیش ثابت مانده است. شکاف به‌وجود آمده توسط چین به‌طور عمدۀ توسط آمریکا و سایر کشورهای نوظهور پرشده‌است.

برای در نظر گرفتن این موضوع، پیش‌بینی می‌شود اقتصاد جهانی با رشد هشت تریلیون دلاری در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳، چین به ۱۰۵ تریلیون دلار صعود کند. چین هیچ سهمی از این رشد نخواهد داشت. سهم آمریکا از این رشد، ۴۵ درصد و سایر کشورهای نوظهور ۵۰ درصد است. نیمی از رشد کشورهای نوظهور مربوط به پنج کشور هند، اندونزی، مکزیک، برزیل و لهستان است. این نشانه قابل توجهی از تغییرات احتمالی قدرت درآینده‌است.

بعلاوه، کاهش سهم چین از تولید ناخالص

برابر رقم چهار تریلیون دلاری قبل از همه‌گیری است. بلومبرگ نوشت: این خطر همچنان وجود دارد که ترکیب سختگیری‌های پولی توسط فدرال رزرو با افزایش عرضه خزانه‌داری ایالات‌متحده برای اقتصاد کشنده باشد.

همین امر را می‌توان در اتحادیه اروپا مشاهده کرد، جایی که انتظار می‌رود آلمان، فرانسه، ایتالیا و اسپانیا فروش

اوراق قرضه را در سال آینده به بیش از ۱.۱ تریلیون یورو (۱.۲ تریلیون دلار) افزایش دهند، همچنین قرار است که

کمسیون اروپا نیز ۱۵۰ میلیارد یورو اوراق قرضه منتشر کند.

براساس این گزارش، حتی کاهش اندک سرمایه‌گذاری مجدد تسهیل کمی (QE) غیرمجاز به نظر می‌رسد، در حالی که این مورد نخستین خط دفاعی برای منطقه یورو است که اجازه می‌دهد بدهی‌های سررسید آلمانی برای خرید اوراق قرضه ایتالیا با بازگشت شود.

در همین حال، انتظار می‌رود عرضه اوراق قرضه دولتی بریتانیا در سال آینده حدود ۲۶۰ میلیارد پوند باشد که

چهشی ۲۰ درصدی نسبت به امسال بلومبرگ با اشاره به اینکه رکود بالقوه رشد جهانی در سال آینده ممکن است کمی قبل از کاهش نرخ بهره و کاهش یا توقف در کاهش ترانزانه، یا احتمالاً هر ادامه می‌دهد.